

Robert Mundet i Anglada
Daniel Pamplona i Castillejo
Jordi Puig i Boada
M. Àngels Vilà i Sastre
Marta Dalmau i Palom, interventora
Jordi Batllori i Nouvilas, secretari general

1. Pronunciament sobre la urgència de la convocatòria

El president manifesta que davant de la sentència del procés feta pública oficialment el 14 d'octubre del 2019, davant de la resposta unitària de l'AMI i de l'ACM i davant de la repressió continuada de l'Estat Espanyol a través dels poders judicials, en comptes de buscar una solució política, davant d'una sentència injusta i en aquestes hores i dies greus per Catalunya, com a càrrecs electes representants dels nostres municipis, escollits democràticament i també com a referents polítics d'una comarca, tenen el dret i deure d'expressar-se. És per això que s'ha convocat aquesta sessió plenària extraordinària i urgent per aprovar, si escau, aquesta moció que s'ha tramès. Indica que en primer lloc cal procedir a votar la urgència.

Sotmesa la urgència de la convocatòria a votació queda aprovada amb els vots a favor del grup de JUNTS, del grup d'ERC-AM, del grup d'AMUNT i el vot en contra del grup del PSC-CP.

2. Moció de resposta a la Sentència del Tribunal Suprem i per demanar l'amnistia per a les persones preses polítiques catalanes i en defensa del dret d'autodeterminació.

El president indica que els portaveus dels diferents grups faran una lectura conjunta de la moció.

Es procedeix a la lectura de la moció.

El Sr. Martín indica que votaran en contra d'aquesta moció per diferents motius que ara detallarà, però principalment perquè des de fa molt de temps, massa temps, els i les socialistes han defensat el diàleg dins la llei, la negociació i el pacte com l'única via possible per trobar una resposta a la situació que s'està vivint al nostre país. Malauradament no hem estat escoltats i ja fa temps es va optar per la confrontació, la judicialització i els actes i declaracions unilaterals.

I d'aquesta incomprensió, d'aquell xoc de trens, d'aquell tenim pressa, d'aquells Europa ens mira, d'aquelles accions unilaterals, d'aquells *A por ellos*, d'aquella manca de diàleg, d'aquelles querelles, ens trobem en aquesta situació, amb una sentència, que no soluciona cap conflicte. Expressa que avui se'ls convoca per parlar d'aquesta sentència i de les reaccions que ha de provocar.

Comença amb unes paraules que no són seves però que defineixen molt bé la situació en la que ens trobem :

"som lliures d'estar en discord amb la llei però no de desobeir-la. Cap home per molt important o poderós que sigui i cap concentració de gent per rebel que sigui, té dret a desafiar a un tribunal de justícia.

Si aquest país arribés a aquest punt en que qualsevol home o grup d'homes pogués desafiar les resolucions judicials o la Constitució, llavors cap llei estaria lliure de dubte, cap jutge estaria segur en les seves funcions i cap ciutadà segur dels seus conciutadans"

Exposa que aquest missatge el va referir el president dels Estats Units, el Sr. John Fitzgerald Kennedy, davant la negativa del governador de Mississippí de fer complir les lleis federals, quan l'estudiant James Meredith va voler inscriure's a la Universitat d'aquest territori.

Manifesta que avui tenen la possibilitat, i és comprensible una discrepància contra la sentència, però que no és comprensible utilitzar la sentència per a continuar amb l'enfrontament entre catalans, amb voler arribar a una legítima aspiració com és la independència a base de denigrar l'Estat, les seves institucions, i de buscar dreces que no compten amb amplis consensos.

Opina que vivim en un Estat de dret amb separació de poders i l'actuació del poder judicial es desenvolupa des del respecte als drets i llibertats emparats per la Constitució, amb les màximes garanties i total transparència. Tal i com ha reconegut, amb relació al judici, i ha recordat també l'associació de Jutgesses i Jutges per a la Democràcia.

Creu que totes les sentències són opinables i que aquesta també i el nostre Estat de Dret empara la llibertat d'expressió i els drets de reunió i manifestació d'aquestes opinions, sempre i quan es produeixin amb civisme, tolerància i respecte.

Considera que cal rebutjar mocions com la que es presenta avui que són un intent d'enfrontar la legitimitat de les resolucions judicials amb el caràcter representatiu de les institucions, que han de representar-nos a tots i totes i, per tant, a les diferents opinions que conviuen en la nostra societat.

Creu que és erroni i irresponsable generar falses expectatives sobre una eventual sol·licitud d'amnistia que no es correspon amb la realitat política i legal del nostre país.

Pensa que ara és hora d'obrir una nova etapa, presidida pel respecte a la legalitat i a les institucions, i presidida també per una ferma voluntat de diàleg. Un diàleg per recosir la societat i que contribueixi a tancar les ferides profundes provocades pel procés independentista i les seves conseqüències.

Des del PSC, com a ferm defensors del diàleg dins la llei, criden a la serenitat i al respecte per a totes les opinions i esmerçaran tots els esforços per superar aquests moments difícils i per trobar camins d'entesa entre els catalans i amb tots els espanyols també.

És per això, que continuaran treballant per la convivència en el si de la societat catalana i perquè es retorni a la política per cercar solucions a un problema que és eminentment polític.

El Sr. López exposa que ells votaran a favor i vol contestar l'exposició feta pels consellers del partit socialista. Manifesta que aquests parlen del diàleg dins de la llei i recorda que el partit socialista es va crear en la clandestinitat, fora del marc legal vigent en aquell moment, si no s'equivoca. Comenta que avui el ministre, Sr. Ábalos, ha estat entrevistat a Catalunya Ràdio i se li ha preguntat per la seva voluntat de seure a dialogar, de si ara creia que era el moment de fer una taula de diàleg i la seva resposta ha sigut que ara no es donaven les condicions pel diàleg, que les condicions pel diàleg eren primer l'acatament. Pregunta de quin diàleg parla el partit socialista. Del que ha de portar a la submissió? Del diàleg que ens ha d'acceptar la condemna? Del que ha de silenciar a 2,5 milions de persones que van votar i van ser atonyinades el dia 1 d'octubre del 2017? Del diàleg que van tenir els GAL? Del diàleg de Felipe González amb la OTAN? De les portes giratòries? Expressa que ja n'hi ha prou de prostituir el llenguatge, prou de prostituir les paraules, el diàleg es donarà entre iguals quan es pugui parlar de tot. Comenta que, més oberts al diàleg que ha estat el poble català i les forces independentistes, no ho ha estat mai ningú més. D'altra banda i no s'allarga més perquè creu que potser avui no és el dia d'entrar en què en pensen ells de la idea de diàleg que té el partit socialista, vol recordar i indica que no surt en aquesta moció explícitament, que agraeixen que es parli de presos polítics a nivell genèric però volen fer un record molt especial a uns companys que van ser detinguts fa poc. Envia un record especial per ells i per les seves famílies: per l'Edu, en Jordi, en Xavi, en Ferran, l'Alexis, en Xevi i en Germinal, companys, activistes, defensors de la causa independentista que van ser detinguts arbitràriament amb proves totalment

surrealistes, com una olla o una ampolla d'aigua destil·lada que la policia abans de gravar-la va girar per tal que no es veiés l'etiqueta i que ho va posar als seus vídeos filtrats com a prova, però que després quan va marxar, casualment, no les va agafar i no formen part de l'expedient ni com a proves. Explica que són ciutadans de peu que no tenen els diners per pagar-se els advocats que s'han pagat els polítics condemnats i uns presos conduïts a un règim d'aïllament. Envia un record molt gran per ells i les seves famílies. Creuen que avui també tenien dret a ser presents aquí.

D'altra banda volen, donar un toc d'alerta. Exposa que el govern els està cridant a la mobilització amb aquesta moció però, que ell sàpiga, el conseller d'Interior és de Junts per Catalunya i indica que hi ha gent que ja ha perdut un ull, un altre ha perdut un 40% de massa testicular i avui hi havia mossos de la BRIMO i concreta que són de la BRIMO, no vol generalitzar amb tot el cos de Mossos d'Esquadra però pensa que existeix un problema amb la BRIMO i amb els ARRO, que estaven acorralant amb furgones antidisturbis a estudiants a Cassà de la Selva i un cop els han acorralat, els han atonyinat a tots fent-los un passadís. Quan han marxat els han tornat a acorralar una altra vegada i els han tornat a atonyinar. Suposa que el grup de Junts per Catalunya i essent consellers del Consell Comarcal del Gironès, i aquests joves estudiants de la comarca del Gironès, demanaran explicacions perquè comença a ser molt greu que, d'una banda, es cridi a la mobilització i quan aquesta es fa de forma pacífica, cívica i tots aquests adjectius, envien a una colla d'eixelebrats uniformats i armats i pagats a atonyinar els nostres estudiants. Manifesta que entre els consellers hi ha l'alcalde de Cassà que deu estar ocupat, espera que estigui amb aquests assumptes, demanant explicacions.

I com a CUP indica que han demanat la compareixença del conseller al Parlament i és evident que demanen la seva dimissió. Comenta que si s'ha d'habilitar com diu aquesta moció el Règim del 78, demana que es comenci per acabar amb aquesta impunitat policial, si la mobilització es dona de forma pacífica, s'ha de poder fer sense posar en perill i en risc la nostra integritat física.

Manifesta que els companys del partit socialista parlaven de mobilitzacions pacífiques, cíviques i creu que si no hi hagués hagut ningú que sortís de la llei, avui en dia, les dones no tindrien dret a vot, tampoc es tindria dret al sufragi universal, la vaga de la Canadenca era de tot menys dins del marc legal. Recorda la imatge d'aquells treballadors bolcant el tramvia a Barcelona, que no creu que això estigués contemplat per la llei, però si que ara tots defensem i gaudim del dret a la jornada de 40 hores. La llei no pot estar mai per sobre de les expectatives i dels drets dels pobles perquè són aquests els que fan avançar a les autoritats. A partir de desobeir aquestes lleis es com s'han canviat les coses, ni un sol canvi social ni una sola transformació social s'ha assolit sense transgredir i desobeir les lleis vigents.

El Sr. Puigtió ratifica les paraules de la CUP i menciona que fa 79 anys que el president Lluís Companys va ser afusellat. Indica que són les imatges que podem recordar en blanc-i-negre i diu que si el que veiem ara a la televisió ho poséssim en blanc-i-negre, estaríem igual. Manifesta que és molt trist veure com partits que mencionen que cal obrir-se a parlar i escoltar, a l'hora de la veritat no s'asseuen a la taula. Expressa que ells demanen diàleg, diàleg i diàleg però que quan els toca asseure's a l'altre costat de la taula no hi ha ningú. Exposa que el partit socialista espanyol, perquè creu que la C l'han perdut, podrien treballar perquè de veritat hi hagués algú rere la taula i tot això acabés perquè el que diuen està molt bé però després, rere la taula no hi són.

El Sr. Ribas vol ratificar part de l'exposició del representant de la CUP, tot i que farà uns matisos posteriorment. D'entrada vol fer dues reflexions importants i és que evidentment

l'alcalde de Cassà ara està atenent a les persones afectades per la desproporció de l'actuació policial davant d'una manifestació pacífica. Creu que tots els que són avui aquí defensaran que tothom té dret a manifestar-se i opinar, no és un vessant exclusiu d'un determinat grup, sinó que és propi de tots els grups que volen fer política i defensar la política pels mitjans pacífics. Critica quan hi ha una desproporció en l'actuació perquè hi ha gent que ens serveix i intenta mantenir l'ordre públic quan la manifestació i l'opinió s'ha expressat pacíficament. Indica que, repetint aquest concepte, no és atribut de cap partit la lluita per uns drets, sinó que correspon a tots els partits i ningú n'ha de fer com a principi propi. Menciona que, l'altra reflexió important és quan trigaran en donar-se compte els 3 grups que es defensin el que es defensin, sinó són capaços d'anar units, costi el que costi, i a vegades renunciant al que s'hagi de renunciar, no s'avançarà. Comenta que aprofitar qualsevol intervenció quan és una defensa d'un principi bàsic, del que estem lluitant, sempre ha d'haver-hi una connotació de crítica envers els mateixos que estem defensant el mateix, ens porta a flaquejar, a perdre força i que per la boca perdem allò que estem intentant defensar. Manifesta que ho comenta, perquè potser a títol personal i si li permet el president, en nom de tots, és hora de començar a pedalar conjuntament, sabent que hauré de renunciar a moltes coses, quan l'objectiu prioritari és un. Respecte a la moció, vol manifestar una cosa que ha de quedar molt clara i que li ha demanat el president que consti, i és que aquest ple no té cap mena de retribució, si no que voluntàriament han vingut tots aquí per defensar el que es vol defensar i opinar amb les nostres idees i menciona que es troba a faltar un grup i que els hi hagués agradat sentir el seu parer. Es dirigeix al partit que s'ha defensat i que porta als seus Estatuts el concepte del progressisme i fa una reflexió lligada amb el vessant jurídic. Exposa que aquesta sentència no condemna només unes persones i unes idees. Diu que es perd de referència que aquesta sentència el que condemna són uns valors democràtics. Comenta que si no se n'adonen és que, com deia el portaveu d'ERC, segueixen veient les coses en blanc-i-negre i no amb el color de la societat que avui predomina. Exposa que aquesta sentència, el que està fent, és que el 15M tots serien secessionistes, com deia el representant de la CUP; les dones que es van alçar amb el crit: *Nosaltres parim, nosaltres decidim*, estarien tancades a la presó; la gent que va lluitar perquè el servei militar no fos obligatori també estarien tancats a la presó, i així molts casos que han fet evolucionar qualsevol país i qualsevol estat sigui espanyol o de la Unió Europea. Vol que es treguin la bena dels ulls perquè la justícia de l'Estat Espanyol viu ancorada a fites d'un passat i les pretén mantenir. Manifesta que la qualificació del concepte violent que fa aquesta sentència, prohibirà avui (ja no parla només dels cupaires que són titllats de revolucionaris) qualsevol idea que es vulgui defensar, qualsevol idea de llibertat, tenim una espasa de Dàmocles a sobre perquè ens acusin de secessionistes. Aquesta és la realitat. L'Estat Espanyol que tant defensen, estan embolicats amb una idea de que l'Espanya és moderna i no ho és. Espanya segueix vivint en el passat, té massa rèmores en aquest aspecte i en aquesta sentència ha condemnat la llibertat d'expressió, la llibertat de reunió, la llibertat de manifestar-se i sí i ben alt la llibertat de desobeir, perquè no s'avançarà mai en els drets fonamentals de les persones si no hi ha algú que s'alça i ho defensa. Indica sobre la dita, que li agradaria que reflexionés amb els previs i amb els posteriors del que la motiva i aquesta dita es complementa amb una frase molt important que diu que els tribunals, el qualificatiu de justos, se l'han de guanyar, en virtut de les seves resolucions i avui Espanya i el Tribunal Suprem, l'adjectivació de just, no se l'ha guanyat, perquè ha estat totalment injust amb la defensa d'un cas en el que només hi havien unes persones que pretenien defensar unes idees i un projecte polític d'un país. Indica que hauran estat més encertats o menys, si eren prous o suficients, pot entrar al debat d'això quan vulguin però no es pot entrar en el debat amb què la lluita per un ideal no es defensa en una bancada d'un Tribunal sinó en els Parlaments i no es defensa portant a la gent a haver de marxar d'aquest país o tancant-los en cel·les de 10 metres quadrats. Per acabar fa referència a

una cosa que ha dit quan ha parlat de l'indult. Ha dit que és hora de passar pàgina i obrir una nova etapa i vol que li quedi clar al grup socialista que ells no abandonen a la seva gent, no s'iniciarà una nova etapa fins que estiguin lliures els que estan a la presó i que puguin venir els que estan a fora, perquè així és quan es comença a dialogar de veritat i creu que no hauria de venir per un indult sinó per una absolució directa perquè la política, com ha dit, es defensa en un altre lloc que no és als tribunals.

El Sr. Martín replica que farà una curta intervenció per al·lusions, primer de tot vol agrair l'aplaudiment del Sr. Bertrán i deixar constància que el fet de que els consellers del Partit Socialista de Catalunya, corregint al vicepresident, són aquí avui per defensar que per mantenir oberta la porta a aquest diàleg el primer que s'ha de tenir clar és entendre que hi ha diferents tipus d'opinions a la societat. Manifesta que ells mantenen una altra opinió i estan aquí per lliurement defensar-la i això també s'ha d'agrair en aquest sentit. La societat avança perquè es promoguin noves lleis i en aquest sentit podrien fins i tot arribar a estar d'acord amb el Sr. López però el que han de tenir clar és que els governs han de recollir aquestes demandes de la societat, però no són els governs els que han de desobeir aquestes lleis. En aquest sentit pretén deixar molt clar, des del seu punt de vista, el seu esperit a poder parlar, dialogar i encara que no vulguin a obrir una nova etapa que contempli aquesta forma de pensar d'arribar a un consens i a una solució entre tots.

El Sr. López vol respondre al company de Junts per Catalunya i exposa que la CUP sempre ha estat per la unitat estratègica que els ha de portar a la República, a la ruptura i a la construcció d'una societat nova. Manifesta que la unitat estratègica per altres coses no els trobaran mai. La unitat estratègica per això els trobaran i els hi han trobat sempre, evidentment el que no faran és una unitat a cegues. Pensa que una de les gràcies d'aquest moviment és la seva transversalitat i per tant aquest to de crítica que puguin fer no s'ha de veure com una debilitat sinó com a una fortalesa, que es pugui anar a la una, en construir aquesta república i, per fer-ho, caldrà destrossar un règim monàrquic amb 500 anys de sang a les mans, cal tenir-ho present. Repeteix que sempre els hi trobaran i sempre els hi trobaran dient el que pensen, diu que avançaran junts però cadascú des de les seves idees, no renunciaran a això i això no vol dir que no puguin ser flexibles ni que puguin avançar junts però sense deixar de ser qui són, impossible. Comenta que igual que els demanava que no pervertissin les paraules, ho demana també quan es fa servir la paraula unitat. Comenta que unitat no vol dir dissolució, vol dir que cadascú és com és i cal agafar-se a les coses que es tenen en comú i caminar junts però essent qui som cadascú. Comenta que s'ha oblidat de dir algunes coses. L'una, que aquesta sentència no condemna a la gent que està a la presó sinó als 2,5 milions de persones que van votar l'1 d'octubre i van defensar els col·legis amb els nostres cossos, cosa que ha dit el company de Junts per Catalunya, igual que aquest també ha fet aquesta crítica a l'anacronisme i al fossilisme del govern espanyol i de tot l'estament i del que significa aquesta mentida que és Espanya en si mateixa, que no és res més que les restes decadents d'un imperi de Castella que li queda el que li queda i algun dia reconeixerà que no és res en si mateix i no té identitat pròpia i que simplement és un invent imperialista d'una monarquia sanguinària a la que el Partit Socialista, tot i definir-se com a republicà, resulta que li dona suport. Esmenta que dos dies abans de la sentència va tenir el privilegi de parlar pocs instants amb la Dolors Bassa i li agradaria que de tant en tant sortissin del macro, d'allà dalt, de les idees i poguessin anar a les persones i donar-se compte que han destrossat nou vides i la de totes les seves famílies. Quan diu destrossat vol dir que aquestes persones segurament quan surtin de la presó hauran passat, una gran part de l'última etapa de la seva vida, tancats entre reixes per no haver fet absolutament res de dolent, al contrari, per ser segurament el primer govern que compleix allò que va prometre que faria en unes eleccions. Menciona que el govern ha d'obeir i ha d'obeir al poble a qui es deu,

perquè en la democràcia, la sobirania recau al poble, no als governs i quan un govern es pot presentar amb un programa legal perquè ha estat validat per una junta electoral i validat perquè pogués ser presentat i la gent el vota per fer aquest programa, el que no es pot fer després és condemnar-los per complir aquest programa. D'això se'n diu cinisme i hipocresia. Demana si us plau que vagin un dia a veure la Dolors Bassa; parlin amb ella i aquest discurs de la legalitat li diuen a la cara. Prou de frivolismes. Creu que estan destrossant la vida de persones que no han fet res amb un frivolisme macabre i entén que l'escala amb què estan ells no és l'escala que hi ha al Congrés dels Diputats, però la complicitat és evident.

El Sr. Puigtió afegeix que el seu grup renunciarà a les atribucions perquè consideren que el ple d'avui no es ve a cobrar si no a assistir i defensar i recordar els presos. Indica que les reaccions per part d'alguns dels nostres creu que són normals quan es veu que companys i amics els hi cauen més de 90 anys de presó. I com deien els companys de la CUP, quan han parlat amb la Dolors, veuen com de malament ho estan passant i com estan destrossant les famílies, per tant és injust dir que passem pàgina, quan aquesta gent no la passarà en molts anys i a més recordar d'on ve la Dolors.

Vol donar records per l'alcalde de Sarrià perquè li ha arribat una citació judicial que el 30 d'octubre a les 10:30 ha d'assistir als jutjats simplement per tenir una bandera penjada al balcó. Explica que això és el que toca viure ara, que no es pugui ni tenir una bandera per donar suport als presos i amics, per tant, dir a l'alcalde de Sarrià que seran al seu costat, igual que a tots els alcaldes i regidors de tota la comarca que els hi arribi algun tipus de citació, ja que creu que han d'estar al seu costat.

El Sr. Ribas comenta que està content de sentir les paraules del company de la CUP perquè creu que no s'havia demanat en cap moment diluir-se sinó anar amb un objectiu comú i manifesta que quan tingui l'oportunitat li comentarà al Sr. Turull de què almenys s'ha avançat i que no es trobarà en l'últim moment, quan surti president, que pugui sortir en aquell moment, i l'endemà es vegi tancat a la presó. Creu que es fa un pas endavant, construint realment aquesta idea comuna. Exposa que coneix algun membre del partit socialista, sobretot en Quim. Se'ls aprecia i creu que coincideixen amb moltes idees i els hi demana reflexió. Demana que s'allunyin del posicionament propi o seu i analitzi'n el document i a partir d'aquí arribaran a la mateixa conclusió, que més enllà si són federalistes com diuen els seus estatuts, unionistes com algun altre s'ha manifestat o fins i tot autonomistes o independentistes, s'adonaran que el retrocés que ha fet l'Estat Espanyol és molt greu. No els hi demana que agafin cap més bandera que la seva pròpia, els seus fonaments, els que els fan cantar la Internacional quan comencen els seus actes o quan els acaben. Recuperin aquest esperit i llegeixin aquest document sense connotacions ni d'independentisme ni federalisme ni autonomisme i se'n donaran compte que estem en una situació de greu perill.

MOCIÓ DE RESPOSTA A LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM I PER DEMANAR L'AMNISTIA PER A LES PERSONES PRESES POLÍTIQUES CATALANES I EN DEFENSA DEL DRET D'AUTODETERMINACIÓ

Definitivament, la democràcia a l'Estat espanyol mostra símptomes inequívocs d'estar tocada de mort. Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Jordi Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Quim Forn i Dolors Bassa han estat condemnats amb

penes de presó. I Meritxell Borràs, Carles Mundó i Santi Vila han estat condemnats per desobediència amb multes econòmiques i inhabilitació. Aquest ha estat un judici polític que mai s'hagués hagut de produir. Tornem a dir alt i clar que en democràcia votar no és cap delictes. Les idees no es jutgen. I és per això que reclamem la llibertat de totes les persones preses i exiliades polítiques, perquè no han comès cap delictes.

Vivim amb tristor i profunda indignació la sentència, que suposa una vulneració dels drets polítics individuals de les persones condemnades, de les preses i exiliades polítiques, i una retallada dels drets i llibertats col·lectives. El judici i la sentència ens han conduït a un estat d'absoluta excepcionalitat. Vivim moments molt greus, moments en què es posa de manifest que l'aparell de l'Estat espanyol actua intentant abolir la pluralitat política, vulnera la legitimitat del poble de Catalunya a decidir el seu futur lliurement, agredeix el dret que tenim a transformar la societat a través de la independència. I, al mateix temps, avui tornem a constatar que les forces polítiques de l'Estat són incapaces de fer ús del diàleg com a instrument de resolució del conflicte.

Aquesta sentència no ens atura. Al contrari, ens enforteix com a moviment per debilitar el règim del 78. I és que, una vegada més, reivindicuem el dret a l'autodeterminació, el dret a treballar pacíficament per esdevenir República Catalana, lliure, neta, justa i que treballi per garantir la igualtat d'oportunitats entre tota la ciutadania catalana. Cap sentència ens aturarà. Plantem cara a la voluntat repressora de l'Estat espanyol, i ho fem mobilitzant-nos, reclamant diàleg, reivindicant la via política i democràtica de resolució del conflicte. Demanem l'amnistia per a totes les persones condemnades i perseguides.

Reprovem l'actitud sostinguda de l'Estat espanyol, que ha dimitit de la seva responsabilitat de fer front i donar resposta a les demandes de la ciutadania, per via dialogada i pacífica. Convé recordar, per exemple, que, el maig d'aquest any 2019, el grup de treball sobre detencions arbitràries de Nacions Unides va fer pública una resolució que instava l'Estat espanyol a deixar en llibertat de forma immediata l'Oriol Junqueras, en Jordi Cuixart i en Jordi Sánchez, que es trobaven a presó preventiva.

L'incompliment d'aquesta resolució va ser una mostra més que l'Estat actua desoïnt qualsevol resolució, tractat internacional (com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics que recullen el dret a l'autodeterminació) o totes les manifestacions pacífiques del poble de Catalunya a favor de la independència i la República Catalana. I aquesta actitud és molt greu. Per això la denunciem, perquè, malauradament, ens recorda etapes autoritàries en què no hi havia garantits els drets polítics ni les llibertats de la major part de la ciutadania.

Reivindicuem justícia, i ens disposem a liderar de nou la lluita antirepressiva, democràtica, pacífica i a favor dels drets i les llibertats. La situació d'excepcionalitat que estem vivint, agreujada especialment per la confirmació de la sentència, afecta tothom, afecta la quotidianitat dels pobles i ciutats del nostre país i de totes les persones que hi vivim. Sotmesa la moció a votació queda aprovada amb els vots a favor del grup de JUNTS, del grup d'ERC-AM, del grup d'AMUNT i el vot en contra del grup del PSC-CP.

Primer. Manifestar el rebuig a la sentència condemnatòria emesa pel Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista, constatant que representa una regressió dels drets i les llibertats de la ciutadania de Catalunya.

Segon. Reclamar la llibertat immediata de tots els presos i preses polítiques i exigir

l'amnistia de tots ells i elles, i de tots els exiliats i exiliades, com a reconeixement de l'absència de cap delictes vinculat a la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i a qualsevol altra acció política celebrada durant els dies previs i posteriors a aquesta data.

- Tercer.** Mostrar el compromís amb el dret a l'autodeterminació, dret polític fonamental recollit en tractats internacionals com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, signats també per l'Estat espanyol, i reivindicar-lo com a dret en virtut del qual resoldre el conflicte polític existent, per via democràtica i pacífica.
- Quart.** Reafirmar-nos en el caràcter pacífic i no violent del moviment independentista català. Condemnar tots els intents de criminalització del moviment independentista que les seves diferents institucions, òrgans, poders i alguns mitjans de comunicació volen construir.
- Cinquè.** Exigir al govern de l'Estat espanyol que respecti la legitimitat de les persones escollides democràticament a les diferents institucions catalanes, així com les decisions i acords que se'n deriven, com a màxima expressió de la sobirania popular.
- Sisè.** Comprometre'ns a treballar conjuntament amb el Parlament de Catalunya, del Govern de la Generalitat de Catalunya i convocar-nos a participar, com a representants legítims de la ciutadania, en una assemblea d'electes a favor dels drets polítics i la llibertat.
- Setè.** Mostrar l'adhesió del Consell Comarcal del Gironès a totes les mobilitzacions de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem, tant a nivell nacional com internacional, i convidar la ciutadania a participar en totes les lluites compartides i pacífiques a favor dels drets i les llibertats. I comprometre'ns a participar en l'acte convocat pel president de la Generalitat el dia 26 d'octubre al Palau de la Generalitat.
- Vuitè.** Expressar la més ferma voluntat de seguir treballant, dia rere dia, per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania de la comarca del Gironès, la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret.
- Novè.** Fer avinent la situació de repressió política i de vulneració de drets fonamentals que estem vivint com a ciutadania i com a país als municipis agermanats.
- Desè.** Fer arribar aquest acord a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, a la Presidència del Congrés de Diputats, a la Presidència del Govern de l'Estat, a la Presidència del Parlament Europeu, a l'Associació Catalana de Municipis i a l'Associació de Municipis per la Independència. I donar conèixer el contingut d'aquesta moció a la ciutadania de la comarca del Gironès pels mitjans que es creguin oportuns.

El Sr. Ribas indica que JUNTS també renuncia al cobrament.

El Sr. Bartis manifesta que també renunciaran a l'assignació econòmica.

La presidència aixeca la sessió, de la qual, com a secretari accidental, en dono fe.